

дѣлява ъругы-ты языци съ потрѣбы рѣчи.
Честь-та на тридесать-ты учителя ипо не-
го похвала-та на Гръци-ти І. Г. Л. за укорь
на нашый языкъ подказвать ни, че той въ раз-
личны мѣста си говори различно. Съ това мо-
жяше да ся вокаже ийкъ-тъ ни долвнѣ, ако
да си говоряхж други-ты языци по свѣта ед-
накво по всичко-то пространство, дѣто живѣ-
ять онѣи, ктито ги употрѣблявать. А то на-
противъ гядаме, че всякой языкъ има мѣстны
нарѣчїя и поднарѣчїя а въ различны мѣста раз-
личны изговоры. И неможе да бжде друго-яче:
мѣсто-то, работы-ты, поминѣкъ-тъ, потрѣбы-ты
и толкова други обстоятелства въ живо-та на
человѣци-ты имхть голѣмо втїяніе на языка и
докарвать го да ся измѣнява различно. Много-
ученый отъ много учителя, ако незнае други,
нѣкои языци и ако не е ходилъ по свѣта, да
отбере какъ говорятъ въ различны мѣста Фран-
цузи-ты, Нѣмци-ти, Ингелизи-ти и други наро-
ды; то не е личенъ поне, какъ ѡворять него-
ви-ти Гръци въ Пловдивъ и Стаинмакж, въ дѣѣ
мѣста два часа едно отъ друго далечь, та ед-
ни-ти толкова ся присмивать на други-ты. Е-
динъ языкъ може да ся пише отъ всичкы-ты
еднакво, а никакъ не ноже да ся говори едн-
во. Само учечи-ты, конто сж учили единъ язы-
къ по книгж, само тѣи могхть даго говорятъ